

راهکاری پیرامون تخصیص بهینه منابع در آموزش عالی

نویسندها: دکتر سید منصور خلیلی عراقی

(عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)

دکتر علی سوری

(عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)

معرفی مقاله:

در این مقاله سعی شده است تا تخصیص مطلوب اعتبارات در آموزش عالی از طریق یک مدل بهینه یابی ریاضی تخمین زده شود. تابع هدف حداکثر کردن منافع حاصل از فارغ التحصیلان بخش آموزش عالی است. از طرف دیگر، این مسأله بهینه یابی همراه با محدودیتهايی از قبیل هیأت علمی، ظرفیت فیزیکی، اعتبارات جاری و عمرانی و محدودیت حداقل پذیرش دانشجو رویرو است.

تعیین ضرایب و پارامترهای این مدل از جمله مباحث حساس این مقاله است، زیرا این ضرایب باید منعکس کننده ساختار آموزش عالی کشور باشد. تعیین ضرایب تابع هدف بسیار مشکل تراز پارامترهای دیگر است، زیرا هیچ اطلاع دقیقی از سهم فارغ التحصیلان رشته های مختلف در تولید ناخالص داخل کشور و یا، به عبارت دیگر، منافعی که برای کشور دارند در دست نیست. برای برآورد این ضرایب راه دیگری بجز استفاده از تخمین معادلات رگرسیون وجود نداشت. حسن این روش در این نکته است که مطالعه ای مقتضی است.

۱- مقدمه:

تخصیص مطلوب اعتبارات دریخش آموزش عالی مستلزم معرفی یک مدل بهینه‌یابی ریاضی است. چنین مدل‌هایی عموماً دارای یک تابع هدف و برخی محدودیتها هستند. تعیین هدف یا الهدف، بویژه برای بخش‌هایی که زیرنظر دولت اداره می‌شوند، معمولاً ابعاد مختلفی را دربر می‌گیرند. ممکن است که هدف یا الهدفی را تصمیم‌گیرنده اعلام کند، اما معلوم نیست که آیا واقعاً تلاشی درجهت رسیدن به این هدف صورت می‌گیرد.

نیازهای بخش آموزش عالی را، به طور عمده، دولت تأمین می‌کند. تخصیص منابع مالی و سایر منابع به این بخش دریک فرآیند برنامه‌ریزی صورت می‌گیرد. عملکرد این بخش براساس نیروهای بازارنیست. در این زمینه، مسائلی مطرح اند، از جمله این سوالها که آیا اعتبارات کافی بوده‌اند؟ آیا اعتبارات متناسب با نیازها و ظرفیتهای بخش آموزش عالی هستند؟ آیا با این اعتبارات نمی‌توان دانشجوی بیشتری را دردانشگاه‌ها پذیرفت؟

بررسی اینگونه مسائل در چارچوب مدل‌های بهینه‌یابی ریاضی صورت می‌پذیرد. این مدل‌ها شامل یک تابع هدف و یک یا چند محدودیت هستند. هدفی که در اینجا معرفی می‌شود تعیین سطح بهینه‌پذیرش دانشجو و محدودیتها شامل هیأت علمی، ظرفیت فیزیکی، اعتبارات جاری، اعتبارات جاری برنامه عملیات کمک آموزشی، اعتبارات جاری خدمات اداری و اعتبارات عمرانی هستند.

در این مقاله، ابتدا ساختار کلی مدل ارائه و آنگاه ضرایب و پارامترهای آن برای آموزش عالی کشور برآورد شده‌اند. با حل این مدل، جوابهای بهینه به دست خواهد آمد و نتایج حاصل شده مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت.

۲- ساختار کلی مدل:

در صدر مسائل بهینه‌یابی، تعیین هدف و بیان آن به صورت کمی فراردارد. هدف مورد نظر از یک طرف باید قابل دسترسی باشد و از طرف دیگر یامناف و

ترجیحات افراد جامعه مغایرتی نداشته باشد. افزون براینها، باید از صراحت کافی نیز برخوردار باشد. هدفی را که از آن برداشتهای گوناگون و حتی مغایر می‌شود، نمی‌توان ملاک قرارداد. همچنین، درمسائل بهینه یابی ریاضی، لازم است که هدف موردنظر قابل کمی کردن باشد و بتوان آن را فرمول بندی گرد.

یک هدف عمده بخش آموزش عالی این است که، با بالابردن سطح تحصیلات افراد، کارایی آنها را افزایش دهد. به عبارت دیگر، هدف آموزش عالی افزایش سرمایه انسانی افراد است. بنابراین، هدف آموزش عالی از یک طرف این است که بامنابع وامکانات موجود خود، دانشجوی بیشتری را پذیرد و، از طرف دیگر، آن دانشجویانی را پذیرد که برای جامعه مفیدتر هستند، لذا ترکیب پذیرش دانشجویان گروه‌های تحصیلی مختلف مدنظر است؛ یعنی چه ترکیبی از پذیرش دانشجویان مختلف گروه‌های تحصیلی می‌توان انتخاب کرد که از یک طرف بالامکانات آموزش عالی سازگار باشد و از طرف دیگر، منافع بیشتری را برای جامعه به دنبال آورد.^۱

$$\begin{aligned} Ut &= a_{11}x_{11} + a_{12}x_{12} + \dots + a_{im}x_{in} \\ &= \sum_{i=1}^n a_{it}x_{it} \end{aligned} \quad (1)$$

که a_{it} نشان دهنده میزان نفعی است که فارغ‌التحصیل گروه i ام در طول دوره فعالیت خود برای جامعه خواهد داشت. اگر هدف تعیین سطح پذیرش بهینه در یک دوره زمانی معین باشد، لازم است که تابع مذکور روی t جمع زده شود.

$$\begin{aligned} U &= \sum_{t=1}^T U_t \\ &= \sum_{t=1}^T \sum_{i=1}^n a_{it}x_{it} \end{aligned} \quad (2)$$

که T طول دوره برنامه ریزی است.

۳- محدودیتهای مدل:

www.SID.ir محدودیتهایی که در نظام آموزش وجود دارد عمدتاً شامل اعتبارات جاری،

اعتبارات عمرانی، اعتبارات جاری و عمرانی مربوط به عملیات کمک آموزشی و اداری، ظرفیت فیزیکی و هیأت علمی است. دراینجا، سعی می‌شود که هر یک از این محدودیتها را به فرمول درآوریم و درقسمت بعدی برای آموزش عالی ایران برآورد کنیم.

۱-۳- محدودیت هیأت علمی:

از جمله نیازهای اساسی دانشگاه‌ها هیأت علمی است. هر عضو هیأت علمی می‌تواند تعداد محدودی از دانشجویان را تحت پوشش بگیرد و آموزش دهد. بنابراین، نسبت دانشجو به استاد از حد معقولی نمی‌تواند بیشتر شود. هر گروه آموزشی دارای یک محدودیت هیأت علمی است که برای هرسال از دوره برنامه‌ریزی تعریف می‌گردد. لذا محدودیت هیأت علمی گروه آموزشی t درسال t عبارت است از:

$$\sum_{i=1}^T f_{ti} x_{ti} \leq f_i (1-d_i)^t + \sum_{i=1}^T f_{ti} \quad t=1,2,\dots,T$$

$$i=1,2,\dots,n \quad (3)$$

در فرمول بالا، f_i نسبت حداقل استادی است که هر دانشجوی ورودی درسال t به آن نیاز دارد. البته، f_i در طول زمان تغییر می‌کند و بستگی به اهداف و امکانات بخش آموزش عالی دارد. t سال موردنظر در دوره برنامه‌ریزی، و x_i طول دوره تحصیل یک دانشجو در گروه تحصیلی i است. d_i تعداد اعضای هیأت علمی درسال صفر یا درابتدا دوره t (سال شروع برنامه ریزی) در گروه تحصیلی i است و در هر سال t از هیأت علمی موجود بازنیسته می‌شوند یا شغل خود را ترک می‌کنند. f_{ti} اعضای هیأت علمی جدیدی هستند که درسال t در گروه i استخدامی می‌شوند. محدودیت (3) برای T سال، و n گروه تحصیلی هستند؛ لذا تعداد محدودیتهای هیأت علمی برابر Tn است.

۲-۳- محدودیت ظرفیت فیزیکی:

ظرفیت فیزیکی از جمله نهادهایی است که، در کوتاه مدت، قابل تغییر نیست و می‌تواند مانع به کارگیری کامل منابع دیگرگردد. هرگروه آموزشی، در هرسال، دارای گونه‌ای محدودیت ظرفیت فیزیکی برای پذیرش دانشجو خواهد بود که عبارت است از.

$$\sum_{t=1}^T x_{ti} \leq n_{ti} (C_{oi} + \sum_{t=1}^T C_{it}) \quad t=1,2,\dots,T$$

$$i=1,2,\dots,n \quad (4)$$

محدودیت بالا برای سال t و گروه آموزشی است. n_{ti} نرخ بهره‌برداری از ظرفیتهای فیزیکی در گروه آموزشی i در سال t ، C_{oi} ظرفیت فیزیکی موجود در سال صفر یا در ابتدای سال موردنظر، و C_{it} افزایش در ظرفیت فیزیکی پذیرش دانشجو برای گروه آموزشی i در سال t می‌باشد. بنابراین، $C_{ti} = \sum_{t=1}^T C_{it}$ افزایش در ظرفیت فیزیکی از سال ۱ تا T را نشان می‌دهد. تعداد محدودیتهای فیزیکی به ازای هرسال و هرگروه معادل T_n است.

۳-۳- محدودیت اعتباری جاری:

هرگونه تحصیل در طول دوره برنامه ریزی بانواعی محدودیت بودجه جاری مواجه است.

چنانچه محدودیت اعتباری جاری برای هرگروه را در طی یک دوره T ساله در نظر بگیریم، خواهیم داشت:

$$\sum_{t=1}^T b_{ti} x_{ti} \leq CR_i \quad i=1,2,\dots,n \quad (5)$$

برابر با ارزش حال بودجه جاری گروه آموزشی t ام در طی دوره T سال می‌باشد،
که عبارت است از:

$$CR_i = \sum_{t=1}^T \frac{CR_{ti}}{(1+r)^t} \quad (6)$$

که CR_{ti} اعتبارات جاری اختصاص داده شده به گروه t ام در سال t است. r هزینه سرانه جاری تنزیل شده برای گروه تحصیل t ام در سال t می‌باشد. این هزینه سرانه از سال ورود دانشجو تا پایان فارغ‌التحصیلی وی و، اگر تا پایان سال T فارغ‌التحصیل نشود، هزینه از سال ورود تا پایان سال T در نظر گرفته می‌شود. محدودیت اعتبارات جاری برای هر گروه در طول دوره برنامه‌ریزی است، لذا تعداد این نوع محدودیتها برابر با تعداد گروه‌های آموزشی یعنی n خواهد بود.

۳-۴- محدودیت اعتبارات عمرانی:

مشابه محدودیت اعتبارات جاری، برای هر گروه آموزشی در طول T سال نوعی محدودیت اعتبارات عمرانی وجود دارد. این محدودیت برای گروه آموزشی t ام عبارت است از:

$$\sum_{t=1}^T \frac{a_{ti}}{(1+r)^t} C_{ti} \leq CC_i \quad i=1 \dots n \quad (7)$$

که CC_i ارزش حال بودجه عمرانی گروه آموزشی t ام در طی T سال می‌باشد. a_{ti} اعتبار عمرانی گروه t در سال t و i هزینه ایجاد یک واحد ظرفیت فیزیکی جدید (بر حسب نفر) در گروه t در سال t است.

۳-۵- محدودیت اعتبارات جاری برنامه عملیات کمک آموزشی:

در بخش آموزش عالی نیاز به پاره‌ای امکانات و تسهیلات کمک آموزشی است که سالانه مبالغ زیادی صرف آن می‌شود. از آنجاکه این هزینه‌ها در ایران به تفکیک گروه‌های آموزشی ارائه نمی‌شوند، محدودیتی برای تمام گروه‌های آموزشی در طول T سال در نظر گرفته می‌شود:

$$\sum_{t=1}^T \sum_{i=1}^n e_{ti} x_{ti} \leq ck \quad (8)$$

که ck برابر با رزش حال اعتبارات جاری برنامه عملیات کمک آموزشی در طول T سال در کل نظام آموزش عالی است.

$$CK = \sum_{t=1}^T \frac{CK_t}{(1+r)^t} \quad (9)$$

ck اعتبارات جاری برنامه عملیات کمک آموزشی در سال T برای کل گروه‌های آموزشی است. e_{ti} رزش حال هزینه سرانه جاری برنامه عملیات کمک آموزشی در سال t و در گروه آموزشی i است که، به علت عدم تفکیک هزینه‌های برنامه عملیات کمک آموزشی، یکسان در نظر گرفته می‌شود.

۴-۳- محدودیت اعتبارات جاری برنامه خدمات اداری:
این محدودیت نیز برای کل بخش آموزش عالی در نظر گرفته می‌شود و عبارت است از:

$$\sum_{t=1}^T \sum_{i=1}^n g_{ti} x_{ti} \leq CA \quad (10)$$

رزش حال اعتبارات جاری برنامه خدمات اداری است.

$$CA = \sum_{t=1}^T \frac{CA_t}{(1+r)^t} \quad (11)$$

که CA_t اعتبارات جاری برنامه خدمات اداری t است. g_{ti} رزش حال هزینه سرانه برنامه خدمات اداری است. در اینجا نیز به علت عدم تفکیک برای گروه‌های آموزشی، سرانه سالانه آن برای همه گروه‌ها یکسان در نظر گرفته می‌شود.

۷-۳- محدودیت حداقل و حداکثر پذیرش دانشجو:

محدودیت دیگری که وجود دارد این است که ساختار نظام آموزش عالی کشوریه گونه‌ای است که نمی‌تواند شاهد تغییرات فاحش و فوق العاده گردد. درواقع، ساختار سیاسی، اجتماعی و فرهنگی کشور اجازه نمی‌دهد که پذیرش دانشجو از سطحی کمتر گردد و، از طرف دیگر، مجموعه امکانات بخش آموزش عالی نیز کفايت نمی‌کند که پذیرش دانشجو به هر سطح دلخواهی افزایش یابد. به عبارت دیگر، حداقل و حداکثری برای میزان پذیرش دانشجو وجود دارد که این دامنه را ۲۰ درصد وضع موجود در هرسال در نظر می‌گیریم.

۴- برآورد ضرایب و پارامترهای مدل:

مدلی که ارائه گردید، صورت کلی یک مدل بهینه بابی خطی پویا است که می‌توان آن را برای تخصیص بهینه منابع درآموزش عالی به کارگرفت. این مدل خطی است زیرا تمامی توابع محدودیت و همچنین تابع هدف آن خطی هستند، واژ طرف دیگر، مدلی پویا است زیرا یک دوره زمانی پنج ساله را دربرمی‌گیرد و بین متغیرهای آن در طول این دوره، رابطه وجود دارد. البته، لازم است توجه شود که این مدل رابه صورت غیرخطی نیز می‌توان ارائه کرد، اماً به دلیل ویژگی و سادگی مدل‌های خطی به طور عمده بالاتر محاسبات لازم به صورت یک مدل خطی ارائه گردیده است.

بزرگی مدل مذکور بستگی به تعداد متغیرهای x_1, x_2, \dots, x_n و تعداد محدودیتها دارد که این نیز، به ترتیب خود، حاکی از تعداد سالها و تعداد گروههای آموزشی است. هرچه تعداد سالها بیشتر گردد تعداد محدودیتها و متغیرهای نیز بیشتر می‌شود. همچنین هرچه آموزش عالی به بخش‌های جزیی‌تری تقسیم گردد، تعداد متغیرها و محدودیتها بیشتر خواهد شد. دوره موردنظر در این مدل، برنامه اول (۱۳۶۸-۷۲) است که اطلاعات کافی نیز در این باره درست‌رس بود. گروههای آموزشی نیز عبارتند از: (۱) علوم انسانی و هنر، (۲) علوم پایه، (۳) فنی و مهندسی و (۴)

کشاورزی و دامپردازی.

باتوجه به اینکه تعداد سالهای مدل ۵ سال و تعداد گروههای آموزشی ۴ گروه بوده‌اند، متغیرهای این مدل شامل ۲۰ متغیر^{۱۱} (سطح پذیرش دانشجو در گروه t در سال t) ۲۰ متغیر^{۱۲} (میزان استخدام استاد در گروه t در سال t) هستند که کلاً شامل ۶۰ متغیر می‌شوند. همچنین به علت ماهیت محدودیتها، در این مدل ۲۰ محدودیت پذیرش دانشجو باتوجه به هیأت علمی و ۲۰ محدودیت پذیرش دانشجو با توجه به ظرفیت فیزیکی وجود دارد. محدودیت اعتبارات جاری شامل ۶ محدودیت است؛ به این معنی که هر گروه آموزشی یک محدودیت در طول دوره ۵ ساله داشت و ۲ محدودیت دیگر مربوط به اعتبارات جاری کمک آموزشی و خدمات اداری برای کل گروههای آموزشی خواهد بود. اعتبارات عمرانی نیز، که برای احداث ظرفیتهای فیزیکی به کار می‌رود، برای هر گروه آموزشی به تفکیک بیان شده که معادل با ۴ محدودیت است. از آنجاکه تجربه گذشته آموزش عالی نشان می‌دهد که میزان استخدام هیأت علمی و احداث ظرفیت فیزیکی محدود بوده است، از این رو، باتوجه به اطلاعات موجود برای استخدام هیأت علمی و احداث ظرفیت فیزیکی در طول هرسال، نرخ رشد معینی در نظر گرفته شده که خود باعث ایجاد ۴۰ محدودیت شده است. چنانکه اشاره شد، فرض براین بوده که ساختار سیاسی، فرهنگی و اجتماعی کشور ایجاب نمی‌کند که سطح پذیرش دانشجو بیش از ۲۰ درصد، نسبت به سطح واقعی آن، در هرسال تغییر کند.

۱-۴- برآورد ضرایب تابع هدف:

ضرایب تابع هدف نشان می‌دهند که دانشجوی پذیرفته شده در سال t که در سال $t+k$ فارغ التحصیل می‌شود (با طول دوره تحصیل یک دانشجو در گروه تحصیلی t است) تا پایان دوره فعالیت خود چه منافعی برای کشوریه همراه خواهد آورد. تعیین چند ضریبی عملاً بسیار مشکل است. اگر نظام پرداختهای کشور بیانگر میزان کارایی افراد باشد، می‌توان میزان فایده فرد برای جامعه را متعادل

دریافتیهای او در طول فعالیت دانست. این فرض در صورتی جنبه واقعی پیدا می‌کند که بنگاه‌ها و سازمانهایی که نیروی کار استفاده می‌کنند براساس ارزش تولید نهایی آنها به این افراد حق الزحمه پرداخت نمایند. این شرط به صورت زیریان می‌شود:

$$W = P \cdot MPL \quad (12)$$

که W دستمزد، P قیمت محصول که با استفاده از نیروی کار تولید می‌شود، و MPL تولید نهایی نیروی کار هستند. $P \cdot MPL$ معادل بالارزش تولید نهایی نیروی کار است. از طرفی اگر بنگاهی که نیروی کار استفاده می‌کند بنگاهی انحصاری باشد، براساس شرط زیر عمل خواهد کرد:

$$W = MR \cdot MPL \quad (13)$$

که در اینجا MR درآمد حاصل از فروش آخرین واحد کالایی است که نیروی کار تولیدش کرده است. اگر تصمیم‌گیری بنگاه‌ها و نهادهای دولتی و خصوصی براساس شرایط فوق باشد، می‌توان میزان دریافتی فرد را معادل با کارایی او دانست. درنتیجه، می‌توان گفت که هر فرد تحصیل کرده‌ای که از کارایی بیشتری برخوردار است تولید نهایی بیشتری دارد، و پرداختی به او نیز بیشتر است و این پرداختی معادل با کارایی اوست. در مقابل، ممکن است که نوعی از تحصیل در جامعه کارایی کمتری داشته باشد، لذا پرداختی به او کمتر خواهد بود. با توجه به شرایط استخدامی در اقتصاد ایران و بیویژه مسأله نظام پرداخت هماهنگ، به نظر نمی‌رسد که راهکار فوق تقریب مناسبی در زمینه بازارکار در ایران باشد. از همین رو، از مدل‌های اقتصاد‌سنجی در این زمینه استفاده شده است. فرض می‌کنیم فایده‌ای که یک فرد، اعم از تحصیل کرده یا تحصیل نکرده، برای کشور دارد برابر با سهم او در تولید ناخالص داخلی باشد. برای برآورد سهم نیروی کار تحصیل کرده و تحصیل نکرده، و به عبارتی نیروی کار ماهر و غیر ماهر، از اطلاعات انسانی استفاده می‌شود. مبنای محاسبات این است که براساس تولید ناخالص داخلی هر استان و تعداد نیروی کار ماهر و غیر ماهر آن، سهم نیروی کار ماهر و بیویژه هر یک از گروه‌های آموزشی

در تولید ناخالص داخلی برآورد شود. بدینه است که نتایج تحقیق حاضر محدود به فروض مطرح شده و داده‌های برآورد شده مراکز مربوط هستند و بنابراین، در صورت مهیا شدن داده‌های مناسب‌تر، امکان دستیابی به نتایج دیگر در تحقیقات آتی وجود دارد.

تولید ناخالص داخلی تابعی از عوامل تولید یعنی کار و سرمایه است. اطلاعات مربوط به تعداد نیروی کار در استانهای مختلف وجود دارند، اما در مورد سرمایه اطلاعات لازم در دسترس نیستند. برای متغیر سرمایه، متغیرهای جانشین دیگری از قبیل مساحت استان، مساحت اراضی قابل بهره برداری، سهم استان در تولیدات صنعتی وغیره در نظر گرفته شد که رابطه معنی داری از آن به دست نیامد. از طرف دیگر، مهمترین متغیر برای توضیح تولید ناخالص داخلی استانی، نیروی کار است. متغیرهایی که در این بخش از آنها استفاده می‌شود بر حسب استان هستند^۳ و عبارتند از Y = تولید ناخالص داخلی استان (میلیون ریال)، VAA = ارزش افزوده بخش کشاورزی استان (میلیون ریال)، VAL = ارزش افزوده بخش صنعت استان (میلیون ریال)، POP = جمعیت استان (نفر)، N = نیروی کار شاغل در استان (نفر)، NVS = نیروی کار شاغل غیر ماهر در استان (نفر)، N_2 = نیروی کار شاغل با تحصیلات علوم پایه (نفر)، N_3 = نیروی کار شاغل با تحصیلات فنی و مهندسی (نفر)، N_4 = نیروی کار شاغل با تحصیلات کشاورزی و دامپردازی (نفر)، S = مساحت استان (هزار مترمربع)، SA = مساحت اراضی قابل بهره برداری (هزار مترمربع)، SSI = سهم استان از کارگاه‌های صنعتی (درصد)، SSA = سهم استان از تولیدات کشاورزی (درصد)، SSS = سهم استان از کارگاه‌های بازرگانی (درصد)، SSM = سهم استان از معادن (درصد)، LX = لگاریتم طبیعی متغیر X معادله (۱۴) اثرباری کارماهر و غیر ماهر را بر تولید ناخالص داخلی نشان می‌دهد. (ارقام داخل پرانتز مقادیر تابع آزمون کننده t را نشان می‌دهد).^۲

$$Y = 228144/8 + 1/199 NUS + 41/921 NS \quad (14)$$

$$(1/43) \quad (1/28) \quad (2/62)$$

$$R^2 = 0.886 \quad D.W. = 2/32$$

معادله فوق نشان می‌دهد که اثرباری کارغیرماهر بر تولید ناخالص داخلی برابر ۱/۱۹۹ و نیروی کارماهر ۴۱/۹۲۱ میلیون ریال است. بنابراین، سهم نیروی کارمتخصص در افزایش تولید ناخالص داخلی دراستان حدود ۳۵ برابر نیروی کارساده است. به عبارت دیگر، هر فرد ماهر معادل ۳۵ فرد غیرماهر، تولید ناخالص داخلی را فزایش می‌دهد. متغیرهای دیگری چون مساحت استان، مساحت اراضی قابل بهره‌برداری، فاصله از مرکز و... نیز بررسی گردیدند که رابطه معنی داری از آن حاصل نشد.

معادله (۱۵) برآورد ارزش افزوده بخش صنعت در استانها را نشان می‌دهد. چنان‌که ملاحظه می‌شود، رابطه این متغیر با نیروی کارغیرماهر منفی گردیده است. توجیه منفی بودن ضریب نیروی کارغیرماهر این است که در هر استانی که نیروی کار ساده زیاد است، تولیدات صنعتی نیز کمتر است.

$$VAI = 756955 - 1/004 NUS + 2/974 NS - 77/855 DTS \quad (15)$$

$$(0/71) \quad (-1/31) \quad (1/43) \quad (0/75)$$

$$+ 4356/2 SSM + 46028/9 SSI + 105311/7 SSS + 29/47 SA$$

$$(0/76) \quad (3/14) \quad (1/2) \quad (1/77)$$

$$R_2 = 0.967 \quad D.W. = 2/148$$

در معادله فوق، اثرباری کارمتخصص مثبت است. معادله دیگری برای ارزش افزوده بخش کشاورزی استانها برآورد گردید (معادله ۱۶). این معادله اثرباری کارغیرماهر (NUS)، نیروی کارماهر (NS)، فاصله از مرکز (DIS)، مساحت اراضی قابل بهره‌برداری (SA)، سهم استان از معادن (SSM) و سهم استان از کارگاه‌های صنعتی (SII) را برآرžش افزوده کشاورزی استان نشان می‌دهد. اثر سایر متغیرها

دراینج معنی دار نبودند:

$$\begin{aligned} VAA &= ۳۳۴۴۵۵/۳+۰/۸۱۲۲NUS-۶۲۹۶NS-۳۰۳/۲DIS \quad (16) \\ &\quad (1/61) \quad (1/12) \quad (-0/5) \quad (1-/29) \\ &+ ۹/۷۰۴۶SA-۱۶۴۰۴/۶SSM-۱۴۱۷۰/۷SII \\ &(1/87) \quad (-1/27) \quad (-0/41) \\ R^2 &= ۰/۶۳ \quad D.W = ۲/۰۱ \end{aligned}$$

در این معادله، اثربروی کارساده بر ارزش افزوده بخش کشاورزی مثبت ولی اثربروی کار ماهر منفی است، هرچند از لحاظ آماری معنی دار نیست. همچنانکه قبل گفته شد، هدف برآورد ضرایب تابع هدف است که این ضرایب در واقع - اهمیت منافع هر یک فرد تحصیل کرده در گروههای آموزش چهارگانه را برای جامعه نشان می‌دهند. به عبارت دیگر، باید در معادلات (۱۴)، (۱۵) و (۱۶)، این گروههای چهارگانه را از داخل متغیر NS جدا سازیم و سهم هر یک را جداگانه برآورد نماییم. اما یک مشکل اساسی پدید خواهد آمد که همخطی بین متغیرهای توضیحی است. برای اجتناب از این مشکل، از دو روش استفاده شده است:

در روش اول، ابتدا اثربروی کار غیر ماهر بر تولید ناخالص استان را برآورد می‌کنیم و باقیماندهای آن را به دست می‌آوریم، و سپس اثربروی کار ماهر را به تفکیک گروهی براین باقیماندها برآورد می‌نماییم. نتیجه این برآوردها برای گروههای علوم انسانی (N_1)، علوم پایه (N_2)، فنی و مهندسی (N_3) و کشاورزی و دامپزشکی (N_4) بترتیب در معادلات (۱۷)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) ارائه شده‌اند:

$$\begin{aligned} AE &= -120766/4+32/27N_1-6656389D_2+7544/8SSI \quad (17) \\ &\quad (-0/7) \quad (1/71) \quad (-3/3) \quad (2/79) \\ &- 6093/2SSM + 425/9DIS - 55/45SA \end{aligned}$$

(-۰/۶۲) (۲/۲) (-۲/۲)

$$R^2 = ۰/۶۳۲ \quad D.W. = ۲/۵$$

$$AE = ۴۲۶۴۳/۵ + ۳۰۳۳N_2 - ۳۵۷۰۹۱۳/۵D_2 + ۶۶۷۲\cdot SSI$$

(۰/۲۹) (۱/۳۴) (-۴/۶۶) (۲/۷۲)

$$- ۱۴۱۴۷/۲۵SSM - ۱۱۶/۱۳DIS \quad (۱۸)$$

(-۱/۵۵) (۰/۸۴)

$$R^2 = ۰/۶۹۳۹ \quad D.W. = ۱/۷۶$$

$$AE = ۰۷۲۲۰/۸۴ + ۳۰/۰۸N_3 - ۴۰۰۶۱۰۴/۲D_2 + ۶۳۱۱۴SSI$$

(۰/۴۲) (۱/۲۸) (-۳/۸۸) (۳/۱۹)

$$- ۱۵۳۷۶/۱SSM + ۱۰۷/۷۴DIS \quad (۱۹)$$

(-۱/۶۲) (۰/۷۵)

$$R^2 = ۰/۶۷۴۷ \quad D.W. = ۱/۷۹$$

$$AE = ۲۰۱۶۳۸/۶۸ + ۴۸/۳۹۸N_4 + ۱۶/۹۳۳۲D_1 + ۷۸۰۲/SSA \quad (۲۰)$$

(۰/۸۳) (۱/۰۲) (۰/۰۵) (۰/۲۴)

$$+ ۶۱/۳۴۳DIS$$

۰/۲۸

$$R^2 = ۰/۲۵۷ \quad D.W. = ۱/۷$$

اثر هریک از گروه‌های علوم انسانی، علوم پایه، فنی و مهندسی، و کشاورزی و دامپزشکی از معادلات ارائه شده بترتیب برابر ۲۷/۲۳، ۳۲/۲۷، ۳۰/۲۳، ۳۰/۸۰ و ۴۸/۳۹ به دست می‌آیند. به عنوان مثال، اگریک نفریه شاغلان تحصیل کرده با تحصیلات علوم انسانی اضافه شود، تولید ناخالص داخلی استان معادل ۳۲/۲۷ میلیون ریال در سال افزایش خواهد یافت. شبیه‌این استدلال برای سایر گروه‌ها نیز به کار برده می‌شود.

روش دیگر آن است که اثربکاری متغیر را به گونه‌ای از سایر متغیرها تفکیک کنیم که اثرات وابستگی خطی بین متغیرها را حذف کرده باشیم. به عنوان مثال، اگر دو متغیر توضیحی در یک معادله داشته باشیم که بین آنها همخطی وجود دارد، برای اندازه‌گیری اثربکاری از متغیرها از باقیمانده‌ها استفاده می‌کنیم. به این صورت که اگر در این معادله دو متغیر X_1 و X_2 وجود دارند، برای اندازه‌گیری اثر X_1 ، ابتدا متغیر وابسته را روی X_2 برآورد می‌نماییم و باقیمانده‌های آن را (e_1) محاسبه می‌کنیم. در مرحله بعدی، متغیر X_1 را روی X_2 برآورد می‌کنیم تا اثر X_2 بر X_1 را محاسبه می‌کنیم. در اینجا نیز باقیمانده‌های رگرسیون X_1 روی X_2 را محاسبه می‌کنیم و با e_2 اثر خالص متغیر X_1 بر متغیر وابسته خواهد بود.

اکنون این روش را برای هر یک از تحصیل‌کرده‌ها به کار می‌بریم. چون چهار گروه داریم، لذا این روش را چهار بار باید انجام دهیم تا سهم خالص هر یک از گروه‌ها را به دست آوریم. بدین منظور شما کلی این روش به صورت زیر خواهد بود:

$$y = a + \beta T_i + \theta X \quad (21)$$

که X سایر متغیرها T_i کل نیروی شاغل دراستان منهای N_i است ($i = N-N$). بنابراین، در معادله (21) متغیر N_i وجود ندارد. حال، اگر y های به دست آمده از معادله فوق را با \hat{y} نشان دهیم، تفاوت بین y و \hat{y} باقیمانده‌ها را نشان می‌دهد که، در واقع، آن مقدار از y است که توسط متغیرهای T_i و X توضیح داده نشده است. آن را با e_1 روی N_i اثر N_i نشان می‌دهیم، و در مرحله بعد، رگرسیون زیر را برآورد می‌کنیم.

$$N_i = a + b T_i \quad (22)$$

اکنون از معادله (22) نیز باقیمانده را به دست می‌آوریم و آن را با e_2 نشان می‌دهیم. در واقع، آن مقدار از N_i را نشان می‌دهد که T_i اثری بر آن ندارد. حال، بالاتجام یک رگرسیون e_1 روی e_2 اثر N_i بر y را به دست می‌آوریم.

$$e_1 = \gamma_0 + \gamma_1 e_2 \quad (23)$$

که نتایج N بر اساس خواهد داد. با توجه به ویژگی این روش، برای هر یک از گروه‌های آموزشی باید معادله (۲۱)، (۲۲) و (۲۳) را بآورد کنیم. بنابراین، برای معادله گروه آموزشی خواهیم داشت.

با توجه به اینکه رابطه بیشتری بین ارزش افزوده بخش صنعت و مهارت‌های فنی و مهندسی وجود دارد، برای به دست آوردن اثر N از ارزش افزوده بخش صنعت و همچنین برای N از ارزش افزوده بخش کشاورزی استفاده می‌کنیم. نتیجه برآوردها عبارتند از:

$$EH_1 = -78331/61 + 37/28 EH_2 \quad (24)$$

$$(-0/16) \quad (1/68)$$

$$R_2 = 0/32 \quad D.W. = 1/92$$

$$EN_1 = 27906/88 + 37/13 EN_2 \quad (25)$$

$$(0/33) \quad (1/3)$$

$$R_2 = 0/11 \quad D.W. = 2/16$$

$$EE_1 = -1/345 + 37/29 EE_2 \quad (26)$$

$$(-0/1) \quad (2/4)$$

$$R_2 = 0/39 \quad D.W. = 2/33$$

$$E_{A1} = -0.2/11 + 31/82 EA_2 \quad (27)$$

$$(-1/77) \quad (1/01)$$

$$R_2 = 0/41 \quad D.W. = 2/4$$

از معادلات (۲۴) تا (۲۷) سهم هریک از انواع نیروی کارماهر در افزایش تولید ناخالص داخلی به دست می‌آید. اگر این نتایج را با نتایج حاصل از معادلات (۱۷) تا (۲۰) مقایسه کنیم، می‌بینیم که تفاوت زیادی بین آنها وجود ندارد. در جدول (۱) این دونتایج باهم مقایسه شده و متوسط آنها محاسبه گردیده است.

جدول ۱- برآورد ازانواع نیروی کارماهر بر تولید ناخالص داخلی استان

(میلیون ریال)

گروه‌های آموزشی	نتایج معادلات (۲۰)-(۱۷)	نتایج معادلات (۲۷)-(۲۴)	متوسط
۱- علوم انسانی و هنر	۳۲/۲۷	۳۷/۲۸	۳۴/۸۱
۲- علوم پایه	۳۰/۳۳	۳۷/۱۲	۳۳/۷۵
۳- فنی و مهندسی	۳۰/۸۰	۳۷/۲۹	۳۴/۰۴
۴- کشاورزی و دامپردازی	۴۸/۳۹	۴۱/۸۲	۳۹/۹۳

نکته موردنظر این است که هریک از گروه‌های آموزشی در تابع هدف چه اهمیتی دارند. با توجه به جدول فوق، می‌توانیم ضریب اهمیت را برای هریک از گروه‌ها و سال‌ها محاسبه نماییم. برای این منظور، فرض می‌کنیم که طول دوره فعالیت هر فارغ‌التحصیل حدود ۲۵ سال باشد. این فرض نمی‌تواند نتایج را تحت تأثیر قرار دهد، زیرا برای همه گروه‌های آموزشی، به طور یکسان در نظر گرفته می‌شود. نکته دیگر مربوط به دخالت دادن نرخ تنزیل است زیرا منافعی که فارغ‌التحصیل سال ۱۳۷۰ یا سال ۱۳۶۸ عاید جامعه می‌کنند دارای ارزش حال یکسان نیستند. اگر نرخ تنزیل را با ۲۰ درصد فرض کنیم، می‌توانیم ضرایب اهمیت هریک از گروه‌های تحصیلی را در دوره ۱۳۶۸-۷۲ برآورد نماییم. ارقام جدول (۲) با توجه به

ضریب هریک از گروه‌ها در جدول (۱)، طول دوره فعالیت (که معادل ۲۵ سال در نظر گرفته شده است) و طول دوره تحصیل محاسبه گردیده‌اند.

جدول ۲- ضریب اهمیت متغیرهای تابع هدف

(میلیون ریال)

سال	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	گروه‌های آموزشی
۱	۴۲/۸۶	۵۲/۱۴	۶۵/۵۶	۷۵/۸۰	۹۰/۹۶	۴۲/۸۶
۲	۴۲/۵۴	۵۱/۵۰	۶۴/۸۹	۷۳/۸۷	۸۸/۹۹	۴۲/۵۴
۳	۳۹/۹۹	۴۸/۱۵	۵۹/۸۷	۶۸/۱۰	۸۳/۹۷	۳۹/۹۹
۴	۵۱/۱۶	۶۱/۵۵	۷۵/۵۵	۹۰/۹۹	۱۰۷/۸۷	۵۱/۱۶

حال، با توجه به محاسبات فوق، می‌توانیم تابع هدف مدل را به صورت نهایی آن تعریف کنیم.

$$\begin{aligned}
 U = & ۹۰/۹۵x_{11} + ۷۵/۷۹x_{21} + ۶۵/۵۶x_{31} + ۵۲/۱۳۷x_{41} + ۴۳/۸۶۴x_{51} \\
 & + ۸۸/۹۹۱x_{12} + ۷۳/۸۷۱x_{22} + ۶۴/۸۹۰x_{32} + ۵۱/۴۹۹x_{42} + ۴۲/۵۴۱x_{52} \\
 & + ۸۳/۹۷x_{13} + ۶۸/۰۹۸x_{23} + ۵۹/۸۱x_{33} + ۴۸/۵۱x_{43} + ۳۹/۹۹x_{53} \quad (۲۸) \\
 & + ۱۰۷/۸۷x_{14} + ۹۰/۸۹x_{24} + ۷۵/۵۵x_{34} + ۶۱/۵۵x_{44} + ۵۱/۱۶۱x_{54}
 \end{aligned}$$

در این مدل، می‌توانیم صورتهای دیگری از تابع هدف را نیز در نظر بگیریم؛ به عنوان مثال، تفاوتی بین دانشجویی و رودی سال ۱۳۶۸ با ۱۳۷۱ قائل نشویم. در این صورت، بین گروه‌های تحصیلی تفاوت وجود دارد اما در داخل گروه‌های تحصیلی تفاوتی وجود نخواهد داشت. در چنین شرایطی، ضرایب علوم انسانی، علوم پایه، فنی و مهندسی، و کشاورزی و دامپزشکی در همه سالها برابر با ضریب آنها در سال خواهد شد. حالت دیگر این است که همه دانشجویان را در همه سالها و گروه‌ها به طور یکسان مدنظر قرار دهیم. در این صورت، ضریب همه متغیرهای تابع هدف برابر باشد و در واقع، می‌توانیم ضریب آنها را برابر واحد قرار دهیم. این وضعیت

بیانگراین خواهد بود که به دنبال حداکثر کردن تعداد پذیرش دانشجو هستیم.

۴-۲- برآورد ضرایب و پارامترهای محدودیتهای مدل:

همچنانکه قبلاً اشاره شد، این مدل با محدودیتهای از قبل هیأت علمی، ظرفیتهای فیزیکی، بودجه‌های جاری و بودجه‌های عمران مواجه است. در این قسمت، محدودیتهای مذکور را با توجه به اطلاعات موجود برای بخش آموزش عالی برآورد می‌کنیم.

۴-۲-۱- برآورد ضرایب و پارامترهای اعتبارات جاری:

جدول (۳) بودجه سرانه جاری به قیمت‌های جاری و ثابت را برای طول دوره نشان می‌دهد. افزایش بودجه سرانه به قیمت‌های ثابت بیانگراین است که، علاوه بر جبران تورم، کیفیت آموزشی تا حدودی نیز بهبود یافته است. لازم به گفتن است که برای محاسبه هزینه‌های سرانه، هر دانشجوی کارشناسی ارشد معادل ۳ برابر دانشجوی کارشناسی، و دانشجوی دوره دکتری معادل ۶ برابر دانشجوی کارشناسی در نظر گرفته شده‌اند.

جدول ۳- بودجه جاری سرانه

۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۷	بودجه
جاری						
ثابت						
۸۸۶/۹	۵۷۱/۷	۴۷۱/۲	۳۰۵/۹	۲۶۳/۱	۲۶۱/۴	
۴۲۲/۸	۳۲۸/۶	۳۰۷/۶	۲۲۱/۰۱	۲۱۷/۷	۲۶۱/۴	

چون در اینجا ۵ سال و ۴ گروه آموزشی داریم، یک محدودیت برای هر گروه آموزشی وجود خواهد داشت. به عبارت دیگر، محدودیت بودجه جاری برای گروه نام عبارت است از:

$$b_{1_i}x_{1_i} + b_{2_i}x_{2_i} + b_{3_i}x_{3_i} + b_{4_i}x_{4_i} + b_{5_i}x_{5_i} \leq CR_i$$

۴ و ۳ و ۲ و ۱ = i

در محدودیت فوق، β_{ii} هزینه سرانه یک دانشجوی از سالهای ۱۳۶۸-۷۲ تا پایان فارغ‌التحصیلی ویاتا پایان سال ۱۳۷۲ است. اکنون، برای محاسبه ضرایب نامعادله اعتبارات جاری، ابتدا هزینه سرانه سالانه رامحاسبه و سپس با استفاده از آن، هزینه سرانه سالانه از بدو ورود به دانشگاه تا پایان فارغ‌التحصیلی یا تا پایان سال ۱۳۷۲ رابرآورد می‌کنیم.

ارقام هزینه جاری سرانه سالانه نشان می‌دهندکه، به طور متوسط، گروه کشاورزی و دامپردازی با 820 هزارریال در رتبه اول قرار دارد. بعد از آن، گروه فنی و مهندسی با 495 هزارریال، علوم پایه با 415 هزارریال، و علوم انسانی با 209 هزارریال در مراتب بعدی قرار دارند. هزینه سرانه جاری به قیمت‌های ثابت در سال ۱۳۷۲ نسبت به سال ۱۳۶۸ در گروه علوم انسانی $2/1$ ، در گروه علوم پایه $2/57$ ، در گروه فنی و مهندسی $3/59$ ، و در گروه کشاورزی و دامپردازی $2/6$ برابر شده است.

جدول ۴- هزینه جاری سرانه سالانه (β_{ii})

(هزارریال)

متوسط	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	سال	هزینه	گروه‌های آموزشی
209	364	294	270	132	102	جاری	علوم انسانی و هنر	
$100/1$	$174/3$	$16/9$	$176/2$	$99/7$	$84/4$			
415	818	492	377	213	184	جاری	علوم پایه	
$198/7$	$391/7$	$270/0$	$246/1$	$160/9$	$152/3$			
495	1022	590	451	239	165	جاری	فنی و مهندسی	
$227/1$	$489/9$	$340/9$	$294/4$	$180/5$	$126/6$			
820	1572	925	803	450	350	جاری	کشاورزی و دامپردازی	
$392/7$	$752/9$	$521/6$	$522/1$	$329/9$	$289/7$			

حال، با استفاده از اطلاعات جدول (۴) باید ضرایب نامعادله (۲۹) یعنی b_{ti} را برآورد کنیم. b_{ti} برای دانشجویانی که تا پایان سال ۱۳۷۲ فارغ‌التحصیل می‌شوند، هزینه طول تحصیلی، ولی برای دانشجویانی که بعداز سال ۱۳۷۲ فارغ‌التحصیل می‌شوند هزینه آنها از بد و ورود تا پایان سال ۱۳۷۲ خواهد بود. از طرف دیگر، چون در این نامعادله عامل زمان وجود دارد، ضریب b_{ti} براساس نرخ تنزیل ۲۰ درصد به ارزش حال تبدیل خواهد شد.

$$b_{ti} = \sum_{k=t}^{K_i+(t-1)} \frac{\beta_{ki}}{(1+r)^k} \quad k_i < T \quad (30)$$

$$b_{ti} = \sum_{k=1}^T \frac{\beta_{ki}}{(1+r)^k} \quad k_i \geq T \quad (31)$$

با استفاده از روابط (۳۰) و (۳۱)، ضرایب b_{ti} محاسبه و نتایج در جدول (۵) ارائه شده‌اند.

جدول ۵- هزینه جاری سرانه طول دوره ۱۳۶۸-۷۲

(هزاریال)

سال	گروه آموزشی				
	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸
۱- علم انسانی و هنر	۲۱۷	۳۳۷	۵۰۳	۶۰۴	۵۹۳
۲- علم پایه	۳۵۳	۵۹۱	۷۹۹	۹۷۱	۹۳۹
۳- فنی و مهندسی	۴۹۹	۷۴۷	۹۸۹	۱۲۶۰	۱۳۲۳
۴- کشاورزی و دامپردازی	۶۴۵	۱۱۲۸	۱۵۸۳	۱۸۹۵	۱۵۹۵

آنها رانیز باید محاسبه کنیم. این مقادیر، درواقع، مجموع ارزش حال بودجه جاری را که به دانشجویان ورودی درسالهای ۱۳۶۸-۷۲ اختصاص داده شده است، نشان می‌دهد. نکته مشکل دربرآورده و رقم مذکور این است که بودجه جاری، هرسال به کل دانشجویان آن سال اختصاص دارد و تفکیک سهم دانشجویان یک مقطع خاص بسیار مشکل است. دراینجا، براین اساس عمل می‌کنیم که سهم دانشجویان یک مقطع خاص ازکل بودجه یک سال معادل با درصد دانشجویان آن مقطع ازکل دانشجویان آن سال بخصوص است. چون طول دوره تحصیل را برای گروه آم برابر $\frac{1}{k}$ برآورد کرده‌ایم، تعداد دانشجویان پذیرفته شده در هرسال را اگر $100 \times \frac{1}{k}$ در نظر بگیریم، به همان نسبت نیز بودجه به آنها تعلق خواهد گرفت. به عنوان مثال، اگر $k=5$ باشد، درصد $(20 \times \frac{1}{5})$ بودجه هرسال به دانشجویان ورودی همان سال اختصاص دارد. اما چون هدف ما برآورد میزان بودجه به دانشجویان ورودی دوره ۱۳۶۸-۷۲ در طی این دوره است، پس باید از درصد تجمعی استفاده کنیم. این درصد تجمعی در جدول ۶ محاسبه شده است.

جدول ۶. درصد تجمعی دانشجویان جدید در دوره ۱۳۶۸-۷۲

(هزارریال)

گروههای آموزشی	$\frac{1}{k} \times 100$	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۷۰	۱۳۷۱	۱۳۷۲
۱- علوم انسانی و هنر	۲۲/۲۲	۲۲/۲۲	۲۲/۲۲	۶۶/۶۶	۸۸/۸۸	۱۰۰
۲- علوم پایه	۲۲/۲۲	۲۲/۲۲	۲۲/۲۲	۶۶/۶۶	۸۸/۸۸	۱۰۰
۳- فنی و مهندسی	۲۰	۲۰	۴۰	۶۰	۶۶/۶۶	۸۰
۴- کشاورزی و دامپردازی	۲۵	۲۵	۵۰	۷۵۰	۱۰۰	۱۰۰

با استفاده از درصدهای ارائه شده در جدول ۶ می‌توان آن قسمت از بودجه را که به دانشجویان جدید اختصاص می‌یابد محاسبه، و ارزش حال آن را با رابطه $20 \times \frac{1}{k}$ درصد برآورد کنیم. نتیجه این عمل در جدول (۷) ارائه شده است.

جدول ۷- ارزش حال اعتبارات جاری اختصاص یافته به

دانشجویان جدید در دوره ۷۲ - ۱۳۶۸

(میلیون ریال)

گروه‌های آموزشی	ارزش حال بودجه جاری
۱- علوم انسانی و هنر	۵۳۱۸۷
۲- علوم پایه	۴۱۰۳۵
۳- فنی و مهندسی	۴۴۶۶۶
۴- کشاورزی و دامپردازی	۲۸۷۸۳

صورت نهایی محدودیت اعتبارات جاری هر یک از گروه‌های آموزشی را می‌توانیم با استفاده از اطلاعات جداول (۴) و (۶) ارائه دهیم:

$$(۳۲) \quad ۰/۵۹۳x_{۱,۱} + ۰/۶۰۴x_{۲,۱} + ۰/۵۰۳x_{۳,۱} + ۰/۳۳۷x_{۴,۱} \leq ۵۳/۸۷$$

$$(۳۳) \quad ۰/۵۹۸x_{۱,۲} + ۰/۹۷۷x_{۲,۲} + ۰/۷۹۹x_{۳,۲} + ۰/۵۹۱x_{۴,۲} + ۰/۳۵۳x_{۵,۲} \leq ۴۱۰۲۸$$

$$(۳۴) \quad ۱/۳۲۲x_{۱,۳} + ۱/۲۶۰x_{۲,۳} + ۰/۹۸۹x_{۳,۳} + ۰/۷۴۷x_{۴,۳} + ۰/۴۹۹x_{۵,۳} \leq ۴۴۶۶۶$$

$$(۳۵) \quad ۱/۰۹۵x_{۱,۴} + ۱/۱۸۹۰x_{۲,۴} + ۱/۰۵۸۳x_{۳,۴} + ۱/۱۲۸x_{۴,۴} + ۰/۴۶۵x_{۵,۴} \leq ۲۸۷۸۳$$

در مورد اعتبارات جاری، دو محدودیت دیگر وجود دارند که عبارتند از اعتبارات جاری برنامه عملیات کمک آموزشی و برنامه خدمات اداری. عدم امکان تفکیک بودجه‌های مذکور بر حسب گروه‌های آموزشی موجب می‌گردد که هر یک از این محدودیتها را در قالب یک نامعادله بیان کنیم. با توجه به هزینه جاری سرانه، برنامه عملیات کمک آموزشی و خدمات اداری سالانه می‌توانیم هزینه سرانه را طول دوره ۷۲-۱۳۶۸ با نرخ تنزیل ۲۰ درصد محاسبه کنیم.

برای به دست آوردن مقادیر سمت راست نامعادلات نیز براساس درصدهای تجمعی دانشجویان جدید (جدول ۶)، آن قسمت از بودجه‌های مذکور را که به دانشجویان ورودی در طی دوره ۷۲-۱۳۶۸ اختصاص می‌باشد، محاسبه وارزش حال آنها برآورد می‌کنیم. نتیجه در نامعادلات (۳۶) و (۳۷) ارائه شده است:

$$\begin{aligned}
 & 0 / ۲۴۲۳x_{11} + 0 / ۲۲۷۹x_{21} + 0 / ۱۸۲۲x_{31} + 0 / ۱۳۸۱x_{41} + 0 / ۰۶۸۸x_{51} + \\
 & 0 / ۲۴۲۳x_{12} + 0 / ۲۲۷۹x_{22} + 0 / ۱۸۲۲x_{32} + 0 / ۱۳۸۱x_{42} + 0 / ۰۶۸۸x_{52} + \\
 & 0 / ۲۴۲۳x_{13} + 0 / ۲۲۷۹x_{23} + 0 / ۱۸۲۲x_{33} + 0 / ۱۳۸۱x_{43} + 0 / ۰۶۸۸x_{53} + \quad (۳۶) \\
 & 0 / ۱۹۸۵x_{14} + 0 / ۲۲۷۹x_{24} + 0 / ۱۸۲۲x_{34} + 0 / ۱۳۸۱x_{44} + 0 / ۰۶۸۸x_{54} + \leq ۴۱۴۲۹ \\
 & 0 / ۳۰۶x_{11} + 0 / ۲۹۸۱x_{21} + 0 / ۲۴۴۳x_{31} + 0 / ۱۴۸۱x_{41} + 0 / ۰۷۹x_{51} + \\
 & 0 / ۳۰۶x_{12} + 0 / ۲۹۸۱x_{22} + 0 / ۲۴۴۳x_{32} + 0 / ۱۴۸۱x_{42} + 0 / ۰۷۹۱x_{52} + \\
 & 0 / ۳۲۷۱x_{13} + 0 / ۲۹۸۱۹x_{23} + 0 / ۲۴۴۳x_{33} + 0 / ۱۴۸۱x_{43} + 0 / ۰۷۹۱x_{53} + \quad (۳۷) \\
 & 0 / ۲۶۸۱x_{14} + 0 / ۲۹۸۱x_{24} + 0 / ۲۴۴۳x_{34} + 0 / ۱۴۸۱x_{44} + 0 / ۰۷۹۱x_{54} + \leq ۵۱۷۲۶
 \end{aligned}$$

۴-۲-۲- برآورد ضرایب و پارامترهای محدودیت اعتبارات عمرانی:

در طی دوره ۱۳۶۸-۷۲، کل بودجه عمرانی اختصاص یافته به گروههای آموزشی علوم انسانی و هنر، علوم پایه، فنی و مهندسی، کشاورزی و دامپزشکی، و برنامه عملیات کمک آموزشی ۲۹۰۳۹۸ میلیون ریال به قیمت جاری و ۱۶۸۸۹۱ میلیون ریال به قیمت ثابت است. بودجه عمرانی در طی این دوره از رشد نسبتاً خوبی برخوردار بوده، به گونه‌ای که مقدار این بودجه در سال ۱۳۷۲ نسبت به سال ۱۳۶۸ براساس قیمت‌های جاری و ثابت بترتیب $1 / ۸ / ۷ / ۴$ برابر شده است. میزان اعتبارات عمرانی اختصاص یافته به هر یک از گروههای آموزشی و عملیات کمک آموزشی براساس قیمت‌های جاری و ثابت در جدول (۸) ارائه شده است.

جدول (۸) اعتبارات عمرانی آموزش عالی

(مليون ریال)

گروه آموزشی	۹.	۱۲۶۷	۱۲۶۸	۱۳۷۰	۱۳۷۱	۱۳۷۲	جمع	۱۲۶۸-۷۲
۱- علوم انسانی و هنر	جاری	۸۸۲	۱۴۳۵	۲۸۲۰	۴۱۵۰	۶۱۷۰	۱۲۹۰۰	۲۷۴۷۵
	ثابت	۸۸۲	۱۱۸۷/۹	۲۱۲۹/۹	۲۷۰۸/۸	۳۵۴۵/۹	۶۱۷۸	۱۵۷۵۰/۵
۲- علوم پایه	جاری	۲۴۹۰	۲۲۸۵	۳۸۴۰	۶۸۰۵	۱۲۵۸۰	۳۰۵۰۰	۵۶۰۱۰
	ثابت	۲۴۹۰	۱۸۹۱/۶	۳۱۸۹۱/۶	۴۴۴۱/۹	۷۷۲۲۹/۹	۱۴۶۰۷	۳۱۰۷۰
۳- فنی و مهندسی	جاری	۳۴۹۶	۲۶۴۴	۵۸۴۵	۶۰۹۰	۱۳۷۱۰	۳۰۳۰	۶۰۰۸۹
	ثابت	۳۴۹۶	۳۴۹۶	۲۶۴۴	۵۸۴۵	۶۰۹۰	۱۳۷۱۰	۲۲۱۲۲/۴
۴- کشاورزی و دامپردازی	جاری	۱۷۶۳/۵	۱۸۲۰	۲۷۰۰	۳۲۲۰	۶۸۷۰	۲۰۹۷۰	۳۵۵۸۰
	ثابت	۱۷۶۳/۵	۱۷۶۳/۵	۱۵۰۶/۶	۲۰۳۹/۳	۳۹۴۸/۲	۱۰۰۴۳	۱۹۶۳۸/۲
۵- برنامه عملیات کمک آموزشی	جاری	۷۴۴۷/۵	۸۳۵۹	۱۴۱۶۰	۱۲۸۴۶	۲۱۸۰۰	۴۶۶۳۰	۱۰۳۷۹۶
	ثابت	۷۴۴۷/۵	۷۴۴۷/۵	۶۹۱۹/۷	۸۲۸۵/۷	۱۲۵۲۸/۷	۲۲۳۳۲	۶۰۸۶۰/۹
شاخص تعديل هزینه‌های دولت		۱۰۰	۱۲۰/۸	۱۳۲/۲	۱۵۲/۲	۱۷۴	۲۰۸/۸	

چنانکه ملاحظه می‌شود، برنامه عملیات کمک آموزشی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است، به طوری که ۳۶/۶ درصد از اعتبارات دوره مذکور را به خود اختصاص داده است. اعتبارات عمرانی از طریق ایجاد فضاهای آموزشی و یکسی از عوامل رشد بخش آموزش عالی است، لذا اعتبارات عمرانی به احداث فضاهای آموزشی مربوط می‌شود و محدودیت اعتبارات عمرانی - درواقع - به این نکته برمی‌گردد که، با این اعتبارات، چه مقدار فضای آموزشی می‌توان ایجاد کرد تا از طریق آن پذیرش دانشجو افزایش یابد.

با توجه به اطلاعات موجود در سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی (سازمان برنامه‌ریزی سیاست و امور اقتصادی) و انجام محاسبات لازم، صورت نهایی نامعادلات اعتبارات عمرانی برای هر یک از گروه‌های آموزشی بترتیب عبارتنداز:

$$0 / ۴۳۹x_{۵۱} + ۰ / ۳۰۶x_{۱۱} + ۰ / ۴۱۸x_{۲۱} + ۰ / ۳۸۳x_{۳۱} + ۰ / ۳۱۱x_{۴۱} \leq ۳۹۸۵ \quad (۳۸)$$

$$1 / ۱۲۹x_{۱۲} + ۱ / ۰۹۰x_{۲۲} + ۰ / ۹۵۳x_{۳۲} + ۰ / ۹۲۰x_{۴۲} + ۰ / ۸۹۲x_{۵۲} \leq ۶۰۱۸ \quad (۳۹)$$

$$1 / ۳۸۸x_{۱۳} + ۱ / ۳۴۷x_{۲۳} + ۱ / ۲۸۶x_{۳۳} + ۱ / ۲۸۶x_{۴۳} + ۱ / ۲۳۵x_{۵۳} \leq ۷۱۲۴ \quad (۴۰)$$

$$1 / ۵۲۱x_{۱۴} + ۱ / ۵۰۲x_{۲۴} + ۱ / ۴۱۵x_{۳۴} + ۱ / ۳۴۴x_{۴۴} + ۱ / ۳۰۵x_{۵۴} \leq ۴۲۵۵ \quad (۴۱)$$

۴-۲-۳- محدودیت هیأت علمی:

محدودیت هیأت علمی برای هرگروه و هرسال عبارت بودا:

$$\sum_{i=1}^T f_{ti} x_{ti} \leq (1-d_i)^t + F_{oi} + \sum_{i=1}^T F_{ti} \quad t = ۱, ۲, \dots, T \\ i = ۱, ۲, \dots, n$$

که F_{ti} نسبت استاد به دانشجو، d_i نرخ بازنشستگی و یاترک شغل استادان، F_{oi} میزان استخدام هیأت علمی در سال t و درگروه i ام و همچنین F_{ti} هیأت علمی موجود در سال ۱۳۶۷ است. متوسط نسبت استاد به دانشجو در طی دوره مذکور، درگروه علوم انسانی و هنر بین ۰.۳ تا ۰.۳۳٪ گروه علوم پایه ۰.۵۶٪، گروه فنی و مهندسی ۰.۴۱٪، و درگروه کشاورزی و دامپزشکی ۰.۶۵٪ بوده است. بنابراین، درگروه علوم انسانی، به طور متوسط، هر استاد در حدود ۳۰ دانشجو را آموزش داده است، در حالی که این رقم درگروه کشاورزی و دامپزشکی کمتر از نصف آن است. چنانچه نرخ بازنشستگی (d_i) را بین ۲ تا ۳ درصد بر حسب گروهی در نظر بگیریم و با در اختیار داشتن تعداد اعضای هیأت علمی در سال ۱۳۶۷ (F_{oi}) و نسبت استاد به دانشجو (F_{ti}) و میزان استخدام در هر یک از سالها در هر گروهی (F_{ti})، می‌توانیم محدودیت مربوط به نامعادلات هیأت علمی را که شامل ۲۰ محدودیت است، به دست آوریم. در اینجا، با در نظر گرفتن حجم مطالب مقاله، از ارائه آن خودداری می‌شود.

۵- حل مدل و بررسی نتایج :

مدلی که برای تخصیص اعتبارات درآموزش عالی ارائه گردید، از نوع بهینه یابی خطی پویا است. این مدل شامل یک تابع هدف و محدودیتهایی از قبیل هیأت علمی، ظرفیت فیزیکی، اعتبارات جاری و عمرانی و... است که در قسمتهای قبلی مبانی مدل و نحوه به دست آوردن پاره‌ای از محدودیتها برای بخش آموزش عالی ایران ارائه گردید. چنانکه قبلًا نیز اشاره شد، این مدل دارای ۶۰ متغیر و ۱۳۰ محدودیت است. به منظور ساده سازی وارائه مناسب‌تر، نتایج این مدل را به دو مدل جزئی تجزیه می‌کنیم. دریک مدل، اعتبارات عمرانی و ظرفیتهای فیزیکی و در دیگری اعتبارات جاری و هیأت علمی قرار دارند. به عبارت دیگر، آموزش عالی با دونوع محدودیت مواجه است: یکی فضای آموزشی که به اعتبارات عمرانی و ظرفیتهای فیزیکی مربوط می‌شود، و دیگری هیأت علمی و کادر اداری که با اعتبارات جاری در ارتباط است. دریک مدل، سعی در حداکثر کردن پذیرش دانشجو با توجه به ظرفیتهای فیزیکی و اعتبارات عمرانی است، و در مدل دیگر، با توجه به اعتبارات جاری و هیأت علمی، این بهینه یابی صورت خواهد گرفت.

۱-۵- مدل اول، محدودیت اعتبارات عمرانی و ظرفیت فیزیکی:

محدودیتهای این مدل شامل محدودیتهای اعتبارات عمرانی، ظرفیت فیزیکی، حداقل و حداکثر پذیرش دانشجو و محدودیت افزایش در ظرفیت فیزیکی است. بنابراین، مدلی که در این قسمت ارائه می‌شود دارای ۴۰ متغیر و ۸۴ محدودیت است. متغیرها شامل ۲۰ متغیر برای پذیرش دانشجو (X_{ij}) و ۲۰ متغیر برای ایجاد ظرفیت فیزیکی (C_{ij}) هستند. با حل این مدل، سطح بهینه پذیرش دانشجو با توجه به امکانات، یعنی اعتبارات عمرانی و ظرفیتهای فیزیکی، به دست می‌آید. در جدول (۹)، سطح پذیرش بهینه‌ای که از مدل به دست می‌آید، و همچنین سطح پذیرش واقعی مقایسه شده‌اند. مقایسه مقادیر مطلوب و واقعی نشان می‌دهد که زیاد، اما برای سایر گروه‌ها اندک است.

جدول ۹- پذیرش بهینه دانشجو و پذیرش واقعی، مدل اول

گروه‌های آموزشی	سطح پذیرش	مدل	واقعی	۱۳۷۰	۱۳۷۱	۱۳۷۲	جمع
۱- علم انسانی و هنر	واقعی		۱۳۵۶۴۴	۴۱۴۴۹	۲۷۹۸۳	۲۶۶۱۸	۱۰۸۰۷۱
	مدل			۲۲۴۹۳	۲۱۸۰۵	۲۳۲۰۵	۲۱۳۸۶
۲- علوم پایه	واقعی		۵۰۰۵۷۵	۱۳۰۸۵	۱۰۷۴۵	۹۸۰۹	۵۳۸۸۸
	مدل			۱۳۶۰۵	۱۰۳۱۷	۱۱۴۵۰	۹۴۵۰
۳- فنی و مهندسی	واقعی		۴۲۲۵۷	۱۰۵۷۷	۹۴۵۶	۷۴۶۵	۵۱۰۰۱
	مدل			۱۳۰۰۳	۱۱۳۴۷	۸۹۵۰	۸۴۷۰
۴- کشاورزی و دامپردازی	واقعی		۲۱۹۹۶	۵۰۴۰	۵۱۱۵	۴۰۶۴	۲۱۲۲۳
	مدل			۴۴۷۰	۴۹۷۸	۴۴۴۹	۳۷۶۳
جمع	واقعی		۲۰۰۴۷۷	۷۰۶۵۱	۵۳۲۹۹	۴۸۰۲۶	۲۳۴۱۸۶
	مدل			۵۱۵۷۵	۴۸۴۴۷	۴۸۱۰۴	۴۳۰۶۹

در طی دوره ۱۳۶۸-۷۲، در گروه علوم انسانی ۱۳۵۶۴۴ نفر دانشجو پذیرفته شده‌اند که، براساس مدل، این تعداد باید ۱۰۸۰۷۱ نفر باشد. به عبارت دیگر، در این گروه آموزش، از ظرفیت‌های فیزیکی بسیار بیش از حد مطلوب آن در طی این دوره استفاده شده است. اما در گروه فنی و مهندسی عکس این امر مصدق دارد. به عبارت دیگر، در ارتباط با ظرفیت‌های فیزیکی، امکان افزایش پذیرش به میزان ۲۰/۷ درصد بیش از میزان واقعی پذیرش امکانات مربوط به ظرفیت فیزیکی وجود داشته است. جدول ۱۰ نسبت پذیرش بهینه دانشجو را به پذیرش واقعی نشان می‌دهد.

جدول ۱۰- نسبت پذیرش بهینه به پذیرش واقعی دانشجو

درصد

گروه‌های آموزشی	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۷۰	۱۳۷۱	۱۳۷۲	کل
۱- علوم انسانی و هنر	۹۵/۵	۱۰۴/۲	۸۷/۱۴	۷۷/۹۲	۵۶/۷	۸۰/۰۱
۲- علوم پایه	۸۵/۲	۸۳/۷	۱۱۶/۷۳	۹۶/۰۲	۱۰۴/۰	۹۷/۰
۳- فنی و مهندسی	۱۱۹/۹	۱۱۹/۹۵	۱۱۹/۹	۱۲۰/۰	۱۲۲/۹۷	۱۲۰/۷
۴- کشاورزی و دامپردازی	۹۵/۴۲	۱۰۶/۲۱	۱۰۹/۵	۹۷/۲۲	۸۰/۷	۹۶/۰
کل	۹۷/۳۷	۱۰۱/۵۲	۱۰۰/۱۶	۹۰/۹	۷۳/۰	۹۱/۷

همچنانکه در جدول (۱۰) مشاهده می‌شود، آموزش عالی در سال ۱۳۷۲ بشدت از ناحیه فضای آموزشی دچار مضائقه بوده که علت عمدۀ آن نیز ناشی از پذیرش بسیار زیاد در گروه علوم انسانی است. این امر در ایجاد ظرفیتهای جدید فیزیکی اعتبارات عمرانی نقش تعیین‌کننده‌ای دارد. با حل مدل، میزان ظرفیتهای جدیدی را که در هریک از سالهای ۱۳۶۸-۷۲ و برای گروه‌های آموزشی مختلف موردنیاز بوده است، می‌توان به دست آورد. براین اساس، ظرفیت در گروه علوم انسانی و هنر ۱۰۷۳۸ نفر، علوم پایه ۵۵۴۷ نفر، فنی و مهندسی، ۵۵۵ نفر، و در گروه کشاورزی و دامپردازی ۲۹۶۲ نفر است.

در برنامه اول توسعه، چنین پیش‌بینی گردیده بودکه، به دلیل احداث فضاهای آموزشی جدید، نرخ استفاده از ظرفیتهای فیزیکی در هریک از گروه‌های آموزشی کاهش یابد. در برنامه اول، در طی دوره ۱۳۶۸-۷۲، هدف این بوده است که ۲۰ نفر دانشجو پذیرفته شوند و، در عین حال، ۴۲۱۴۵ نفر ظرفیت جدید ایجاد گردد که - همراه آن - نرخ استفاده از ظرفیت فیزیکی به طور متوسط ۱۴۲۸ درصد باشد. نکته اول این است که، در طی این دوره، کل افزایش در ظرفیتهای فیزیکی معادل ۱۴۰۳۵ نفر بوده که بسیار کمتر از رقم پیش‌بینی شده است، در حالی که میزان پذیرش نیز ۲۵۵۴۷۲ نفر بوده که بیشتر از رقم برنامه است. نتیجه این وضع

استفاده هرچه بیشتر از ظرفیت‌های فیزیکی بوده که قطعاً در کیفیت آموزش اثر منفی داشته است. در طی دوره برنامه، پیش‌بینی می‌شد که به ازای هر ۴/۷۷ نفر دانشجویی که پذیرفته می‌شوند یک نفر ظرفیت جدید به طور متوسط ایجاد گردد، در حالی که این رقم اساساً مدل معادل ۹/۳۲ نفر دانشجو به ازای هر نفر ظرفیت می‌باشد که دو برابر رقم برنامه است. این مقایسه برای مقادیر واقعی دوره ۱۳۶۸-۷۲ رقم بیشتری را نشان خواهد داد.

۲-۵- مدل دوم - محدودیت اعتباری جاری و هیأت علمی

محدودیت‌های این مدل شامل هیأت علمی، بودجه جاری، بودجه جاری عملیات کمک آموزشی، بودجه جاری برنامه خدمات اداری، هیأت علمی و حداقل و خداکثربذیرش دانشجو است. تابع هدف نیز به مانند مدل اول در نظر گرفته می‌شود. نتایج حل مدل و مقایسه آنها با مقادیر واقعی در جدول (۱۱) ارائه شده‌اند:

جدول ۱۱- سطح پذیرش بهینه دانشجو در مدل دوم و پذیرش واقعی

نفر

گروه‌های آموزشی	سطح پذیرش	مدل	واقعی	دانشجو	مدل	واقعی	دانشجو	کل
۱- علوم انسانی و هنر				۲۱۴۲۹	۲۷۹۸۳	۲۶۶۸۸	۲۰۵۲۹	۱۳۷۲
		مدل	واقعی	۱۳۱۱۰۲	۴۱۰۹۹	۲۶۲۹۲	۲۴۲۲۱	۱۳۷۱
۲- علوم پایه				۱۳۰۸۰	۱۰۷۴۵	۹۸۰۹	۱۱۲۹۰	۵۵۵۷۰
		مدل	واقعی	۵۷۰۳۲	۱۴۱۸۳	۱۰۶۱۴	۱۰۹۸۰	۱۳۷۰
۳- فنی و مهندسی				۱۰۰۷۷	۹۴۵۶	۷۴۶۰	۷۰۶۱	۴۲۲۵۷
		مدل	واقعی	۴۷۹۳۰	۱۱۰۶۴	۹۸۶۷	۸۹۰۹	۱۳۶۹
۴- کشاورزی و دامپرورشی				۵۵۴۰	۵۱۱۱۵	۴۰۶۳	۳۵۴۲	۲۱۹۹۶
		مدل	واقعی	۲۱۲۳۷	۵۷۸۲	۴۶۰۸	۳۹۲۲	۱۳۶۸
جمع				۷۰۶۰۱	۵۳۲۹۹	۴۸۰۲۶	۴۲۴۲۲	۲۵۵۴۷۲
		مدل	واقعی	۷۲۱۲۸	۵۱۳۲۷	۴۸۱۳۹	۴۳۲۱۹	۲۵۸۷۴۴

مقایسه سطح بهینه پذیرش دانشجو و میزان واقعی بیانگرایی است که تفاوت نسبتاً کمی میان این دو وجود دارد. پذیرش دانشجو در مدل دوم نسبت به پذیرش واقعی و همچنین نسبت به مدل اول در جدول (۱۲) ارائه شده است. درگروه علوم انسانی، یافته‌های مدل نسبت به پذیرش واقعی ۹۶/۷ درصد بود که حاکی از آن است که تا حدود زیادی مدل دوم برای این گروه با واقعیات سازگاری دارد. درگروه علوم پایه، نسبت پذیرش کل در مدل به پذیرش واقعی ۱۰۳/۵، درگروه فنی ۱۰۰/۷ درصد است. و مهندسی ۱۱۳/۴، و درگروه کشاورزی و دامپژوهشی ۱۱۲/۴ درصد است.

جدول ۱۲- نسبت پذیرش دانشجو در مدل دوم نسبت به پذیرش واقعی و پذیرش در مدل اول

درصد

	گروههای آموزشی					
کل	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	سطح پذیرش
۹۶/۷	۹۹/۲	۹۴/۰	۹۰/۸	۹۶/۴	۱۰۲/۹	نسبت به واقعی
۱۲۱/۴	۱۷۴/۹	۱۲۰/۶	۱۰۴/۲	۹۲/۵	۱۰۸/۹	نسبت به مدل اول
۱۰۲/۵	۱۰۸/۴	۹۸/۸	۱۱۱/۹	۹۰/۵	۱۰۳/۱	نسبت به واقعی
۱۱۲/۱	۱۳۳/۷	۱۰۲/۹	۹۵/۵	۱۱۴/۲	۱۲۱	نسبت به مدل اول
۱۱۲/۴	۱۰۴/۶	۱۰۴/۳	۱۲۰	۱۲۴/۹	۱۱۹/۸	نسبت به واقعی
۹۴	۸۵/۱	۸۶/۹	۱۰۰/۱	۱۰۴/۱	۹۹/۹	نسبت به مدل اول
۱۰۰/۶	۱۰۴/۴	۹۰۲	۹۶/۵	۱۰۸/۲	۱۰۶/۶	نسبت به واقعی
۱۰۴/۲	۱۲۹/۳	۹۲۷	۸۸/۳	۱۰۱/۹	۱۱۱/۷	نسبت به مدل اول
۱۰۰/۳	۱۰۲/۱	۹۶/۴	۱۰۰/۲	۱۰۱/۹	۱۰۶/۹	نسبت به واقعی
۱۱۱/۵	۱۳۹/۸	۱۰۶/۱	۱۰۰	۱۰۰/۴	۱۰۹/۸	نسبت به مدل اول
کل						

در مدل دوم، محدودیت بودجه جاری و هیأت علمی، و در مدل اول،

محدودیت ظرفیت فیزیکی و بودجه عمرانی وجود دارند. مقایسه پذیرش در راین

مدل نشان می‌دهد که پذیرش دانشجو برای ظرفیتهای فیزیکی و بودجه عمرانی و پذیرش دانشجو براساس هیأت علمی و بودجه جاری چگونه‌اند.

نسبت پذیرش دانشجو در مدل دوم نسبت به مدل اول نشان می‌دهد که این نسبت برای گروه علوم انسانی، به استثنای سال ۶۹، بزرگتر از ۱۰۰ است، به طوری که پذیرش دانشجو در گروه علوم انسانی و هنر طبق مدل دوم، حدود ۲۱/۴ درصد بیشتر از مدل اول به دست می‌آید که خود حاکی از این است که بودجه جاری و هیأت علمی برای پذیرش دانشجو، امکانات بیشتری را فراهم می‌کند تا ظرفیتهای فیزیکی و اعتبارات عمرانی. نسبت مذکور در گروه علوم پایه بجز سال ۷۰، در حقیقت سال‌ها بزرگتر از ۱۰۰ درصد است. در گروه فنی و مهندسی، این نسبتها بجز سال ۶۹ و ۷۰، در حقیقت سال‌ها کمتر از ۱۰۰ درصد و در کل، ۹۴ درصد است. بنابراین، پذیرش دانشجو در گروه فنی و مهندسی براساس ظرفیتهای فیزیکی و اعتبارات عمرانی بیشتر از اعتبارات جاری و هیأت علمی به دست می‌آید. وبالاخره، پذیرش دانشجو در گروه کشاورزی و دامپزشکی طبق مدل دوم نسبت به مدل اول، در کل حدود ۱۰۴/۴ درصد است. اختلاف بین این دو مدل در مورد پذیرش دانشجو نسبت به سایر گروه‌ها بسیار کمتر است.

باتوجه به مدل، می‌توان هیأت علمی موردنیاز در هر یک از گروه‌های آموزشی و سال‌های دوره را به دست آورد. نتایج براساس مدل دوم در جدول ۱۳ ارائه شده‌اند. طبق اطلاعات موجود، کل استخدام هیأت علمی در طی دوره ۱۳۶۸-۷۲ در گروه علوم انسانی و هنر، علوم پایه، فنی و مهندسی و کشاورزی و دامپزشکی بترتیب ۱۸۵۸، ۱۹۴۸، ۲۳۴۸ و ۴۹۷ نفر بوده است. بنابراین، مقایسه استخدام هیأت علمی در گروه‌های آموزشی نشان می‌دهد که برای برخی از گروه‌ها، مانند علوم انسانی و کشاورزی و دامپزشکی، اختلاف ناچیزی وجود دارد، اما در گروه‌های فنی و مهندسی و علوم پایه اختلاف بیشتری به چشم می‌خورد.

جدول ۱۳- برآورد هیأت علمی موردنیاز براساس مدل دوم

نفر

سال	گروههای آموزشی					
	کل	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸
۱- علوم انسانی و هنر	۱۸۴۵	۸۵۲	۲۹۱	۲۵۹	۲۳۳	
۲- علوم پایه	۱۱۹۹	۲۲۱	۲۲۷	۲۲۶	۲۱۳	۱۹۲
۳- فنی و مهندسی	۹۰۰	۲۶۱	۱۸۸	۱۷۱	۱۵۱	
۴- کشاورزی و دامپردازی	۴۸۷	۱۰۹	۹۰	۸۴	۷۹	۷۵
جمع	۴۴۲۱	۱۶۰۳	۷۹۶	۷۴۳	۶۷۶	۶۰۷

در هریک از مدل‌های ارائه شده، تعیین بیشترین میزان پذیرش دانشجو در قالب تابع هدف و محدودیتهای مدل موردنظر بودند. با توجه به اینکه این محدودیتها قابل تفکیک بودند و نیز برای کوچک کردن مدل، آن را به دو مدل اول و دوم تجزیه کردیم. با حل این مدل‌ها، جوابهای بهینه برای پذیرش دانشجو به دست آمد. نکته در خور توجه این است که چون این مدل‌ها به طور جداگانه حل شده‌اند ممکن است که در یک سال و در یک گروه، مثلاً مدل اول میزان پذیرش دانشجو را بیشتر از مدل دوم تعیین کرده باشد. این به معنی آن است که ظرفیتهای فیزیکی و اعتبارات عمرانی در آن سال و آن گروه معین امکان پذیرش دانشجوی بیشتری را نسبت به هیأت علمی و اعتبارات جاری فراهم کرده است. بنابراین، درین دو گزینه باید آنکه محدودیت نهایی دارد تعیین شود، یعنی مقدار کمتر انتخاب شود. به عبارت دیگر، اگر مقدار پذیرش قابل قبول با $(1)_{ii}^{(1)} X$ و در مدل دوم با $(2)_{ii}^{(2)} X$ نشان داده شود، خواهیم داشت:

$$X_{ii} = \min(X_{ii}^{(1)}, X_{ii}^{(2)})$$

باتوجه به رابطه فوق، سطح پذیرش دانشجو براساس ترکیب دو مدل به صورت جدول (۱۴) تعیین خواهد شد.

جدول ۱۴- انتخاب حداقل پذیرش دانشجو در مدل اول و دوم

کل	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	سال	
						گروه آموزشی	
۱۰۵۴۷۱	۲۲۴۹۲	۲۱۸۰۵	۲۲۲۵۵	۱۹۷۸۶	۱۸۱۳۲	۱- علوم انسانی و هنر	
۵۰۴۱۸	۱۰۶۰۵	۱۰۳۱۷	۱۰۹۸۰	۹۴۵۰	۹۰۶۶	۲- علوم پایه	
۴۷۵۷۲	۱۱۰۶۴	۹۸۶۷	۸۹۵۰	۸۴۷۰	۹۲۲۱	۳- فنی و مهندسی	
۲۰۳۲۶	۴۴۷۰	۴۶۰۸	۳۹۲۲	۳۷۶۳	۳۵۶۳	۴- کشاورزی و دامپردازی	
۲۲۲۷۸۷	۴۸۶۳۲	۴۶۵۹۷	۴۷۱۰۷	۴۱۴۶۹	۳۹۹۸۲	کل	

جدول ۱۵- نتایج برآورد تولید ناخالص داخلی استانها به قیمت جاری در سال ۱۳۷۰ (مبالغ به میلیارد ریال)

استان	کشاورزی	منابع و معدن	خدمات	جمع
تهران	۵۰۵/۱	۲۲۳۹/۳	۷۲۰۸/۲	۱۱۰۵۲/۷
مرکزی	۲۶۸/۱	۴۲۷/۳	۴۲۸/۸	۱۱۳۴/۲
گیلان	۶۹۹/۸	۳۶۶/۷	۸۴۰/۶	۱۹۰۷/۱
مازندران	۱۲۵۸/۷	۵۱۲/۳	۱۲۹۶/۷	۳۰۶۷/۷
اذربایجان شرقی	۹۸۵/۸	۴۹۹/۴	۱۷۱۵/۸	۳۲۰۱/۰
اذربایجان غربی	۵۵۳/۲	۱۶۵/۶	۷۲۵/۵	۱۴۵۴/۳
کرمانشاه	۲۲۴/۷	۱۲۴	۵۹۰/۴	۹۴۴/۱
خوزستان	۵۱۰/۷	۷۴۲/۶	۱۱۲۲	۲۲۷۵/۳
فارس	۱۱۰۳/۷	۴۶۶/۹۷	۱۴۹۴/۵۳	۳۰۶۵/۲
کرمان	۷۱۷/۶	۳۴۲/۱	۶۰۴/۵	۱۷۱۴/۲
خراسان	۱۱۱۸/۰	۶۶۹/۴	۱۹۸۸/۱	۳۷۷۵/۵
اصفهان	۵۸۶/۱	۱۱۶۵/۶۵	۱۸۹۰/۰۵	۳۴۱۲/۳
سبزوار و بلوچستان	۲۴۲/۶	۱۱۰/۸	۳۶۲/۶	۸۱۹/۰
کردستان	۲۴۷/۲	۱۰۲/۹	۳۳۱/۹	۶۸۲
همدان	۳۰۰/۳	۱۱۳/۹۴	۵۶۳/۶۶	۹۷۷/۹
چهارمحال و بختیاری	۱۸۷/۱	۵۴/۴۵	۲۲۵/۹۵	۴۶۷/۵
لرستان	۳۴۶/۵	۱۲۲/۸۵	۴۷۸/۹۰	۹۴۹/۲
ایلام	۱۱۴/۶	۳۲/۸	۱۱۲/۷	۲۶۱/۱
کهگیلویه و بویراحمد	۱۲۴/۶	۲۳/۱	۱۴۴/۶	۲۵۲/۲
بوشهر	۷۹/۶	۲۱/۷۲	۳۰۹/۳۸	۴۳۰/۷
زنجان	۵۰۵	۴۳۲/۱۳	۵۷۹/۶۷	۱۵۱۶/۸
سمنان	۱۵۱/۴	۱۰۲	۲۱۱/۹	۴۶۰/۳
هرمزگان	۱۹۶/۵	۱۰۲/۹	۲۲۷	۶۲۶/۴
جمع کل	۱۱۲۲۱/۶	۱۰۶۳/۹	۲۲۶۸۳/۶	۴۵۱۶۹/۱

پی نوشتها:

- 1- Bowles, S; "The efficient allocation of resources in education", *Quarterly Journal of Economics*, 81,1967, pp,189-219.
- 2- سازمان برنامه و بودجه (معاونت امور مناطق و مجلس، دفتر برنامه ریزی منطقه‌ای)؛ مقدمه‌ای برنابرایی بین استانهای کشور؛ ۱۳۷۲، جدول آمار و اطلاعات مزبور در انتهای مقاله آورده شده است.
- 3- Tinbergen,J. and Boss, H.C; Planning Economic Development in Econometric Models of Education, some application, Organization for European cooperation and development, Paris: OECD Publication, 1965.

فهرست منابع و مأخذ

الف - فارسی

- ۱- آهنگران، جعفر؛ بررسی راههای تأمین منابع مالی بخش آموزش عالی کشور ۱۳۷۱؛ پایان نامه فوق لیسانس، دانشگاه علامه طباطبائی؛ دانشکده اقتصاد، ۱۳۷۰-۷۱.
- ۲- تین برگن، سیموئل باولز؛ «سه مدل برنامه ریزی ریاضی آموزشی»؛ معاونت برنامه ریزی سازمان برنامه و بودجه، خرداد ۱۳۶۵.
- ۳- حسینی مکارم، سمیع الله؛ تعیین نرخ بازدهی فردی و اجتماعی دوره‌های تحصیلی ایران در ۱۳۷۰-۷۱؛ پایان نامه فوق لیسانس، دانشگاه تهران؛ دانشکده اقتصاد، ۱۳۷۲.
- ۴- رضوی، حسین؛ تجزیه و تحلیل هزینه‌ها و فایده‌های آموزشی؛ سازمان برنامه و بودجه، اسفند ۱۳۵۶.
- ۵- سازمان برنامه و بودجه؛ ارزیابی شاخصهای بهره‌وری در بخش آموزش عالی؛

- ۶- سازمان برنامه و بودجه؛ برآورد آمارآموزش عالی ایران، ۱۳۶۹؛ ۱۳۶۸-۶۹.
- ۷- سازمان برنامه و بودجه؛ برآورد آمارآموزش عالی ایران، ۱۳۶۹-۷۰؛ ۱۳۷۰.
- ۸- سازمان برنامه و بودجه؛ برنامه توسعه بخش آموزش عالی؛ ۱۳۶۵.
- ۹- سازمان برنامه و بودجه؛ تحلیلی از هزینه درآموزش عالی؛ ۱۳۶۵.
- ۱۰- سازمان برنامه و بودجه؛ گزارشات تفصیلی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی درسال ۱۳۶۴.
- ۱۱- سازمان برنامه و بودجه؛ نیازهای بخش مالی آموزش عالی و تحقیقات درسال ۱۳۶۴-۶۵.
- ۱۲- سهرابی، حمید؛ بررسی تفصیلی و تحلیل برترانه بخش آموزش عالی و تحقیقات در برنامه پنج ساله اول؛ سازمان برنامه و بودجه، معاونت امور اجتماعی، مدیریت آموزش عالی و تحقیقات، ۱۳۶۳.
- ۱۳- سهرابی، حمید؛ پیش‌بینی تقاضای آموزش عالی در ایران طی سالهای ۱۳۶۲-۸۱؛ سازمان برنامه و بودجه، معاونت امور اجتماعی، مدیریت آموزش عالی و تحقیقات، ۱۳۶۳.
- ۱۴- سهرابی، حمید؛ رشد کمی دانشجو و مسائل ناشی از آن در دوره ۱۳۵۸-۶۴؛ سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۶۵.
- ۱۵- طائی، حسن؛ ترازیروی انسانی متخصص مورد نیاز در برنامه ۵ ساله دوم و تحلیلی بر بازار کارکشور، مؤسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی، ۱۳۷۳.
- ۱۶- طائی - حسن؛ گزارشی درخصوص توزیع منابع مالی در بخش آموزش عالی در برنامه اول توسعه؛ مؤسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی، ۱۳۷۳.
- ۱۷- علائی، شهریار و فاضلی، حسین؛ هزینه سرانه آموزش عالی در ایران و تحولات آن طی سالهای ۱۳۶۸-۷۱؛ سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۲.
- ۱۸- غضینفری، حسن؛ تخصیص کارآمد منابع درآموزش عالی ایران؛ پایان نامه فوق لیسانس، دانشگاه تربیت مدرس؛ دانشکده علوم انسانی، ۱۳۷۰.

- ۱۹- فولتن رادبور؛ «آموزش عالی و برنامه ریزی نیروی انسانی»؛ مطالعه تطبیقی اقتصادهای بازار و برنامه‌ریزی مرکز، ترجمه دفترامورآموزش عمومی، عالی و تحقیقات سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۳.
- ۲۰- فهیم بحیابی، فربیا؛ شاخصهای بخش آموزش عالی و تحقیقات در دوره ۱۳۶۵-۶۷؛ سازمان برنامه و بودجه.
- ۲۱- قارون، معصومه؛ برآورد سهم نیروی متخصص در ارزش افزوده تولید؛ مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی؛ مهر ۱۳۷۲.
- ۲۲- مرکزآمار ایران؛ سالنامه آماری کشور؛ سالهای مختلف.
- ۲۳- مشاور، نعمت‌الله؛ ارزیابی امکانات کالبدی بخش آموزش عالی و پیشنهاد پذیرش دانشجو برپایه امکانات بالقوه؛ سازمان برنامه و بودجه، مرکزدارک اقتصادی - اجتماعی و انتشارات، ۱۳۶۵.
- ۲۴- مقدم، همانون؛ راهنمای تهیه و تنظیم بودجه آموزش عالی و تحقیقات کشور؛ سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۶۴.
- ۲۵- مؤسسه تحقیقات و برنامه ریزی علمی و آموزشی؛ برنامه جامع درازمدت آموزش کشور؛ ۱۳۶۴.
- ۲۶-وحیدی، پریدخت؛ «پیش‌بینی اهداف کمی آموزش عالی براساس نیازهای نیروی انسانی تاسال ۱۳۸۷»، سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۳.
- ۲۷-وحیدی، پریدخت؛ «تحلیلی از هزینه درآموزش عالی»؛ سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۶۵.
- ۲۸-وحیدی، پریدخت؛ روش برنامه ریزی بخش آموزش عالی؛ سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۶۳.
- ۲۹-وحیدی، پریدخت؛ شاخصهای آموزش عالی در ایران در دوره ۱۳۴۸-۶۲؛ سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۶۴.
- ۳۰-وحیدی، پریدخت و سهرابی، حمید؛ ارزیابی عملکرد سنجش آموزش عالی و

تحقیقات دوره ۱۴۶۱-۶۴؛ سازمان برنامه و بودجه، معاونت امور اجتماعی، مدیریت آموزش عالی و تحقیقات.

۳۱- مؤسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی، آمار آموزش عالی ایران سال‌های تحصیلی ۱۳۶۷-۷۲.

۳۲- وزارت فرهنگ و آموزش عالی؛ اهداف، استراتژیها، سیاستها و برنامه‌های اجرائی آموزش عالی در برنامه ۵ ساله اول؛ خرداد ۱۳۶۸.

۳۳- سازمان برنامه و بودجه، معاونت امور مناطق و مجلس (دفتر برنامه ریزی منطقه‌ای)؛ مقدمه‌ای بر نابرابری بین استانی در ایران، گزارش داخلی، ۱۳۷۲.

ب - لاتین:

- 1- Atkinson. S.E; *Measuring technical efficiency with panel data a dual approach*; 1991.
- 2- Beuer, P.W; "Recent development in the econometric estimation of frontiers"; *Journal of Economics*, 46, 1990, P.39-56.
- 3- Becker, W.E; *Statistical Methods in Economic Education Research Econometric Modeling in Economic Education Research*. Kluwer: Nijhoff Publishing, ?, P.1-19.
- 4- Bowles, S; "The efficient allocation of resources in education"; *Quarterly Journal of Economics*, 1967, 81, 189-219.
- 5- Brempong, K. G; "*Charactristics of Education Productions, An Application of Canonical Regression Analysis*"; *Economic of Education Review*, Vol.10, 1991, 71-79.
- 6- Charnes, A. "*Foundations of data Envelopment Analysis for Pareto - Koopmans efficient empirical production functions*". *Journal of Econometrics*, 70, 1985, P.91-107.

- 7-Coombs, P.H; "Cost analysis in education: A tool for policy and planning"; the World Bank, 1987.
- 8- Dantzig, F.B; "The Decomposition principle for linear programs"; Operation Research, 8, 1967, 101-111.
- 9- Grosskope, S; "Measuring hospital performance: A non - parametric approach"; Journal of Health Economics, 6, 1987.
- 10- Hass,J.E; Transfer pricing in a decenteralized firm management science; 41, 1968, 301-331.
- 11- Jondron, J; "On the estimation of technical inefficiency in the stochastic frontier production function model"; Journal of Econometrics, 19, 1982. P.233-238.
- 12- Kopp, R.J; "The decomposition of frontier cost function deviations into measures of technical and allocative efficiency"; Journal of Econometrics, 19, 182,P.319-331.
- 13- Kornai,J; "Two - level Planning"; Econometrica, 33, 1965, 141-169.
- 14- Peleg, B; "A price charactrica"; Vol.43,No.2,March 1975.
- 15- Russel,R.R; "Continuity of measures of technical efficiency"; Journal of Economic Theory, 51, 1990, P. 255-267.
- 16- Salemi, M; "Simultaneous Nonlinear Learning Models Econometric Modeling in Economic Education Research"; Kluwer: Nijheff publishing, P.207-224
- 17- Schultz, T.W; "Investment in human capital"; American Economic Review, 51,1961, 1-17.
- 18- Sengupta, J,K; "On the estimation of price and structural efficiency in farrell's model"; Journal of Quantitative Economics,

Vol.No.2,July 1992,P. 369-382

- 19- Sengupta, J.K; "*Testing Farrell efficiency by stochastic dominance*"; *Economic Notes*,3,1990,P.429-440.
- 20- Sengupta, J.K; "*Estimation of efficiency With multiple outputs*"; *Journal of Quantitative Economics*, Vol.6, No.1,January 1990.P.85-103.
- 21- Stone, R; "*Models of the National Economy for Planning Purposes*"; *Operatinal Research Quarterly*, 1963,41,51-59
- 22- Swan, C; "*Simultaneous Equations Estimation Ecomometric Modeling in Economic Education Research*"; Kluwer: Nijheffpublishing, 1987,P.99-110.
- 23- Thaias H.H; "*Benefit analysis in education, A case study of Kenya*"; *The World Bank*, 1972.
- 24- Tinbergen. J; "*A Planning economic development*"; in *Econometric Models of Education*, some application, 1965.
- 25- Walstad, W.B; "*Applying Two - stage Least Squares Econometric Modeling in Economic Education Research*"; Kluwer: Nijheff publishing, 1987, P. 111-135.